

A Fővárosi Ítéletábra a Dr. Rácz Zoltán Ügyvédi Iroda (**felperesi képvisel címe:** dr. Rácz Zoltán ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek a Szűcs és Társai Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe;** ügyintéző: dr. Szűcs Viktor ügyvéd) által képviselt **alperes (alperes székhelye)** alperes ellen változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. július 14-én kelt 38.G.40.980/2016/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 80.000 (Nyolcvanezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes alapító tagja a **B.C.Ü.Sz. Kft.** Az alperes önálló képviseleti móddal rendelkező egyik ügyvezetője 2013. január 14-től határozatlan időtartamra a felperes volt.

Az alperes alapítója 2016. január 19-én hozott 1/2016. (I. 19.) számú alapítói határozatával a felperest az ügyvezetői tisztségéből visszahívta. Az ezen időpontban meghozott 2/2016. (I. 19.) számú alapítói határozat értelmében az alperes tagja elfogadta a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt új Alapító Okiratot.

Az alperes 2016. február 12-én az alapítói határozatok alapján változásbejegyzés iránti kérelmet nyújtott be a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságához, amelyben kérte a cégjegyzék 8. rovata változásának bejegyzését (2016. január 19.), valamint a felperes ügyvezetői jogviszonyának megszűnése miatt a felperes cégjegyzékből való törlését (13/2. rovat).

A cégbíróság a 2016. február 16-án kelt Cg.01-09-959414/25. számú végzésével a változásbejegyzést elrendelte, amely határozata a Céglőzöny 2016. február 19-i számában közzétételre került.

A felperes a 2016. március 2-án benyújtott keresetében a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. § (1)-(3) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2016. február 16-án kelt Cg.01-09-959414/25. számú változásbejegyzést elrendelő végzésének a hatályon kívül helyezését kérte, továbbá kérte, hogy a jogsértő állapot helyreállítása érdekében a bíróság a Ctv. 81. § (1) bekezdés b) pontja alapján **A.A.**, mint a társaság vezető tisztségviselőjét sújtsa pénzbírsággal.

Előadta, hogy az ügyvezetői megbízást 2013. január 14-től munkaviszonyban látta el, ezért az ügyvezetői tisztségéből felmenteni, visszahívni kizárólag a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) rendelkezéseinek megfelelően és azzal összhangban lehetett volna. Az alperes alapítói határozata nem tekinthető a felperes munkaviszonyát megszüntető jogszerű felmondásnak, ezért jogellenes és a közhitelesség elvébe ütközik a felperes ügyvezetői jogviszonyának 2016. január

19. napjával történő törlése a cégnyilvántartásból.

Hivatkozása szerint a perbeli változás alapját képező alapítói határozatok érvénytelenek, mert nem kerültek jogi képviselő által ellenjegyzésre.

Hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperes egyedüli tagja, a **B.C.Ü.Sz.** Korlátolt Felelősségű Társaság kizárólag tagjai, **A.A.** és a felperes által hozott taggyűlési határozat alapján dönthetett volna a felperes ügyvezető tisztségéből való visszahívásáról.

Mindezek alapján az alapítói határozatok jogszabályba, az Mt. 64. §-ának (1) bekezdésébe, a 78. §-ának (1)-(2) bekezdésébe, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:95. §-ába, a 3:102. §-ába és a 3:109. §-ába, továbbá a Ctv. 22. §-ába, a 96. §-ának (2) bekezdésébe, 23. §-ának (1) bekezdésébe ütköznek.

A felperes előadta, hogy az alperes ellen 24.M.457/2016. ügyszámon a munkáltatói felmondás jogellenességének megállapítása iránt per van folyamatban, továbbá az alapítói határozatok hatályon kívül helyezése iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 38.G.40.753/2016. számon indított pert.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Védekezésében vitatta, hogy a változást bejegyző végzés jogszabálysértő, álláspontja szerint a felperes alaptalanul hivatkozott a közhitelesség, illetve jóhiszeműség elvének sérelmére.

Kifejtette, hogy a munkaviszony felmondásának követelményei csak a munkajogi jogviszony szempontjából bírhatnak jelentőséggel, a társasági jogviszony keretében az nem vizsgálható. A felperes által vitatott végzés a társasági jogi normáknak maradéktalanul megfelel, a felperes által hivatkozott jogszabályok, az alapító okirat (társasági szerződés) formai követelményeit szabályozzák, amikor előírják az ügyvédi ellenjegyzés szükségességét. Az alperesnél mint egyszemélyes társaságnál a legfőbb szerv hatáskörét az egyedüli tag gyakorolja, az ő hatáskörébe tartozik az alperes tekintetében bármely határozat meghozatala, az alapítónál taggyűlési határozatra nincs szükség.

A Fővárosi Törvényszék a 2016. július 14-én kelt 38.G.40.980/2016/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.000 forint + áfa összegű perköltséget.

Az ítélete indokolásában megállapította, hogy a Ctv. 65. § (1)-(3) bekezdése szerinti per megindítására a felperes jogosult volt, mert a támadott változásbejegyzést elrendelő végzés a személyét érintő rendelkezést tartalmazott.

Kifejtette, hogy az egyszemélyes alperesi társaság legfőbb döntéshozó szerve az alapítója, ezért a keresettel érintett határozatok meghozatalára a Ptk. 3:109. §-ának (1)-(2) bekezdésére figyelemmel kizárólag az alapító volt jogosult.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felek között sem vitatottan a felperes az ügyvezetői tevékenységét a Ptk. 3:112. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében munkaviszony keretében látta el, ezért munkaügyi perre tartozik az ügyvezetői munkaviszony felmondása jogszerűségének vizsgálata. A társasági jogviszonyban a Ptk. 3:21. §-ának (3) bekezdése és a 3:25. § (1) bekezdésének c) pontja szerint az alperes alapítójának kizárólagos döntési jogkörébe tartozik, hogy az ügyvezető személyéről döntsön. Kiemelte, hogy e jogszabályok is különbséget tesznek a megbíztatás és a megbízás fogalmak között.

Alaposnak találta az alperes védekezését, amely szerint a döntéshozó szerv határozatának ügyvéd által történő ellenjegyzését sem a Ptk., sem a régi Gt. nem követeli meg. Az alperes álláspontját osztotta abban is, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a közhitelesség, illetve jóhiszeműség elvének sérelmére. Figyelemmel arra, hogy a keresettel támadott változásbejegyzést elrendelő végzés jogszabályba nem ütközött és olyan körülmény sem állt fenn, amelyet a cégbíróságnak a változásbejegyzés elbírálásakor észlelnie kellett volna, a felperes alaptalan keresetét elutasította.

Kitért arra is, hogy a Ctv. 81. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti intézkedés a cégbíróság előtti

törvényességi felügyeleti eljárásban alkalmazható, továbbá a jelen pernek nem lehet előkérdése sem a munkaügyi, sem az alapítói határozatok hatályon kívül helyezése iránti per, ezért a tárgyalás felfüggesztésének sem lehetett helye.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes perköltségének viselésére, amelynek körében az alperesi jogi képviselő munkadíját az alperes által benyújtott megbízási szerződés alapulvételével állapította meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával keresete teljesítését kérte.

Hangsúlyozta, hogy amennyiben a munkaviszonyt a felek kizárólag a vezető tisztség ellátására létesítették, úgy a legfőbb szerv visszahívást elhatározó határozatának meg kell felelnie az Mt. felmondási szabályaira vonatkozó rendelkezéseinek is. Az Mt. 66. § (1) és (8) bekezdése értelmében a munkáltató alperest indokolási kötelezettség terhelte volna, valamint a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos további jognyilatkozatok, cselekmények megtételére lett volna köteles.

Előadta, hogy az alapítói határozatot 2016. február 3-án vette át, ezért a 2016. január 19. napjával történő visszamenőleges hatályú visszahívása az Mt. rendelkezéseivel ellentétesen történt. Amennyiben az alapítói határozat felmondásra irányuló jognyilatkozat nélkül is hatályosulhatott, az ügyvezetői tisztsége abban az esetben 2016. február 3. napján szűnt meg. A cégnyilvántartás ettől eltérő dátumot nem tartalmazhat, ezért a cégnyilvántartásban a 2016. január 19. napjával történő törlés jogellenes, a közhitelesség elvébe ütközik.

Álláspontja szerint az alapítói határozatok a Ptk. 3:95. §, a 3:102. § és a 3:109. § szerint érvénytelenek, mert azok nem lettek jogi képviselő által ellenjegyzéssel ellátva, sem közokiratba foglalva. A Ctv. 69. § (2) bekezdésének a) pontja az ellenjegyzés hiányát egyértelműen érvénytelenségi okként nevesíti.

A Ptk. 3:109. § (2) bekezdése értelmében az alperesi társaság egyedüli tagja a **B.C.Ü.Sz.** Korlátolt Felelősségű Társaság a saját taggyűlési határozata alapján dönthetett volna a személyi kérdéseiben, azaz a felperes ügyvezetői tisztségéből való visszahívásáról.

Véleménye szerint az alperes a változásbejegyzési eljárás során a Ctv. 22. § (1) bekezdésében előírt jóhiszeműség és tisztesség elvét megszegte, a közhitelesség elvébe vetett bizalmat megsértette, amikor benyújtotta a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságához az okiratokat.

A fellebbezésében azzal is érvelt a Ptk. 3:112. §-ában foglaltakra hivatkozással, hogy a társaság egyedüli tagjának a **B.C.Ü.Sz.** Korlátolt Felelősségű Társaságnak a két tagja közötti jogvita nem képezi a társaság elsődleges érdekét. Előadta, hogy az alperes egyedüli tagjának tagjai, a felperes és **A.A.** házastársak, **A.A.** eljárását a közöttük megromlott házastársi viszony indokolja. Emiatt történt a felperes álláspontja szerint munkaviszonyának megszüntetése, ezért a változásbejegyzést elrendelő végzés alapjául szolgáló alperesi joggyakorlás a Ptk. 1:3. §-ában előírt jóhiszeműség és tisztesség elvébe, valamint az 5. §-ban szabályozott joggal való visszaélés tilalmába ütközik, hiszen szemben áll olyan korábbi magatartással, amelyben a felperes okkal bízhatott, és ezért joggal való visszaélést jelent.

A másodfokú eljárásban a fellebbezésének indokait kiegészítette azzal a tényállítással, hogy **B.C.Ü.Sz.** Korlátolt Felelősségű Társaság alapító tag képviseletben a határozatok meghozatala során eljáró **A.A.** ügyvezetői tisztsége az 5 éves időtartamra figyelemmel 2014. április 22-én letelt a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 24. § (1) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Felhívta a figyelmet arra, hogy a cégbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti keresetben csak olyan jogszabálysértésre lehet hivatkozni a Ctv. 65. §-ának (3) bekezdése szerint, amelyet a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. Ezzel

ellentétben a felperes jogi érvei nem tartoznak abba a körbe, amit az eljáró cégbíróság a változásbejegyzést elrendelő végzés meghozatala során figyelembe vehet. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság határozata megfelel a jogszabályoknak.

Az elsőfokú eljárásban általa előadottak fenntartása mellett hangsúlyozta, hogy a munkáltató jognyilatkozatának esetleges jogellenessége csak a munkajogi jogviszony szempontjából bírhat jelentőséggel. A keresettel támadott határozat az alkalmazandó társasági jogi normáknak maradéktalanul megfelel, mert a gazdasági társasággal munkaviszonyban álló vezető tisztségviselő bármikor visszahívható.

A felperes fellebbezésében felhozott érvelésére figyelemmel kiemelte, hogy az alapítói határozatnak az alperes, és nem az alapítójának az érdekével kell összhangban állnia.

Vitatta a felperesnek azt az állítását, amely szerint az alperes tagja, a **B.C.Ü.Sz.** Korlátolt Felelősségű Társaság ügyvezetőjének, **A.A.**-nak a megbízatása 2014. április 22-én megszűnt.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Pp. 235. § (1) bekezdésének értelmében a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására. A felperes a változásbejegyzést elrendelő végzés jogszabálysértésének okait az eredetileg előterjesztett kereseti kérelméhez képest a fellebbezésében bővítette, amelyeket a Ctv. 65. § (2) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő letelte után adott elő először a fellebbezésben, ezért ezeket az újabb okokat a Fővárosi Ítélőtábla a jogszabályi feltételek hiányában érdemben nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a per eldöntéséhez szükséges tényállást és érdemben a jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott, amelynek indokaival a Fővárosi Ítélőtábla egyetért, ezért azok megismétlése szükségtelen.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság döntésének indokait kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki az alábbiakkal:

A Ctv. 65. §-a (1) bekezdése alapján a felperes jogosult volt kereset előterjesztésére, mivel a támadott végzés reá rendelkezést tartalmazott, ügyvezetői minőségének, képviseleti jogának cégjegyzékből törléséről szólt.

Ez a jogi lehetősége annak ellenére fennállt, hogy az alapítói határozat felülvizsgálata iránt keresetet terjesztett elő. Az alapítói határozat felülvizsgálatára, illetve a bejegyző végzés hatályon kívül helyezésére irányuló perek szabályai lényegüket tekintve eltérnek. Nem azonos a kereset benyújtására jogosultak köre, a perindításra nyitva álló jogvesztő határidő időtartama, számítása, eltér az előterjeszthető petitum és a peres eljárásban vizsgálható jogszabálysértések köre.

A Ctv. 65. §-a szerinti perben a bíróság vizsgálati jogköre kizárólag arra terjed ki, hogy a cégbíróság a reá irányadó eljárási szabályoknak megfelelően járt-e el.

A Ctv. 46. § (1) bekezdése értelmében a cégbíróság a változásbejegyzési eljárás során annak megvizsgálására jogosult és köteles, hogy azok az adatok, amelyeknek bejegyzését az adott cégformára vonatkozóan a Ctv. előírja, illetve a létesítő okirat, valamint a bejegyzési kérelem

alapjául szolgáló, az 1. és 2. számú mellékletben felsorolt, kötelezően, illetve szükség szerint csatolandó egyéb okiratok megfelelnek-e a jogszabályok rendelkezéseinek.

Az ügyvezető-változás nem igényli a társasági szerződés módosítását. Az ügyvezető tisztségéből való visszahívásán alapuló, az ügyvezető törlésére irányuló változásbejegyzési eljárásban a cégbíróság feladata a visszahívásról szóló határozatot tartalmazó okirat jogszerűségének vizsgálata. A Ctv. tételesen meghatározza, milyen okiratok csatolása kötelező a változásbejegyzési kérelem tárgyára figyelemmel. A jogalkotó ugyanis a cégeljárás gyors befejezését tartotta szem előtt, az ebből eredő jogsérelem orvoslásának rendjét is erre tekintettel határozta meg.

A változásbejegyzési kérelem mellékletét képezte az egyszemélyes társaságként működő alperes tagja által hozott 1/2016. (I.19.) számú alapítói határozat, amelynek nem érvényességi kelléke az ügyvédi ellenjegyzés. A felperes a Ctv. 65. § (2) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőn belül benyújtott keresetében a cégbíróság változásbejegyzést elrendelő végzésének jogszabálysértéseként kizárólag az alapítói határozat ügyvédi ellenjegyzésének hiányára hivatkozott. Ez a jogszabálysértés a fentebb kifejtettek szerint nem áll fenn, és a perben eljáró bíróság sem hivatalból, sem a jogvesztő határidő lejártá után a felperes által megjelölt más jogszabálysértést nem észlelhet.

Mindezekből következik, hogy a jelen per tárgyává tett változásbejegyzést elrendelő végzés a felperes által megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Az elsőfokú bíróság helyesen tartotta szem előtt, hogy a jelen pernek nem előkérdése sem a munkaügyi, sem az alapítói határozatok hatályon kívül helyezése iránti per, így a tárgyalás felfüggesztésének nem lehetett helye, továbbá a Ctv. 81. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti intézkedés kizárólag a cégbíróság előtti törvényességi felügyeleti eljárásban alkalmazható.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az indokolás részbeni kiegészítése mellett - annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felmerült költségeit maga viseli, és a (2) bekezdés alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a Fővárosi Ítélőtábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, az alperes és a jogi képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj összege alapján állapította meg a 4/A. § (1) bekezdésének megfelelően az áfára is figyelemmel.

Budapest, 2016. november 30.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna
bíró